ANUL X. No. 1145 — 6 PAGINI 6 LEI — Luni 12 Decembrie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an .... LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 —325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Pe marginea unui congres

O PROBLEMA

Congresul studenţesc dela Braşov prin moţiunea care concretiza doleanţele celor peste 30.000 de studenţi din România a cerut printre altele multe, obligativitatea educaţiei fizice în Universităţi, propunere care dovedeşte o reală înţelegere a studenţimei faţă de problemele care preocupă astăzi lumea întreagă,

Raportul prezentat în impunătoarea manifestaţie a tineretului universitar avea un caracter intelectual. După ce arăta într'o scurtă introducere, însemnătatea educaţiei fizice şi necesitatea de-a preocupa printr'o practică rezonabilă studenţimea noastră, încheia prin a cere introducerea ei în universităţi sub o formă la început facultativă ca mai târziu să devină obligatorie.

Evident ar fi aceasta o soluţie — poate cea mai bună — dacă vom ţine seama de ceeace s'a realizat pe tărâmul educaţiei fizice universitare în Germania, Italia, Polonia, etc. pentru a nu pomeni decât câteva din ţările în cari oficialităţile, mai ales cele şcolare, au înţeles să contribue la soluţionarea în mod cât mai practic şi eficace posibil, a problemei sportive universitare.

Acolo lucrurile au mers uşor, pentru că sportul a fost înţeles şi apreciat la justa lui valoare, iar autonomia universitară nu a fost simplă vorbă.

Aruncând o privire spre centrele noastre universitare, ne putem da seama de dificultăţile insurmontabile care se pun în calea moţiunei dela Braşov, făcând ca ea să devină un vis irealizabil.

In primul rând, oficialităţile şcolare nu sunt încă convinse de rostul şi practica unei educaţii fizice, aceasta în ciuda tuturor peroraţiilor şi declaraţiilor ce s'au făcut de la un timp încoace.

Vin apoi dificultăţile materiale (buget-terenuri) care par a fi piedeci destul de grele de trecut, mai ales în starea actuală a lucrurilor.

Impresia noastră este deci că prin moţiunea dela Braşov s'a mers, prea departe şi că în momentul de faţă este poate prematur să vorbeşti de o obligativitate a educaţiei fizice.

Este un cadru prea rapid în care au căutat cei dela Braşov să fixeze o problemă, care prin însăşi structura ei este liberă.

Că studenţimea va trebui să se îndrepte spre educaţia fizică şi sport acest lucru nu-l contestă nimeni. Că a sosit timpul să iasă din acea impasibilitate şi că va trebui să fie mai puţin refractară exerciţiilor în aer liber, este iarăşi un lucru foarte adevărat.

Totul este să se păstreze simţul realităţilor practice, mai precis să ne ferim de-a cădea în domeniul planurilor grandioase, care nu fac decât să întârzie soluţionarea problemei şi acest lucru l-am putut constata acum un an, când s'au anunţat planurile d-lui Iorga, şi când cu toţii am tras nădejdea că educaţia fizică dacă nu va fi introdusă obligatoriu, va fi cel puţin popularizată.

Sistemul preconizat atunci nu se poate aplica decât universităţilor tip american — cu internate — realizat în parte cu succes de către Politechnica din Timişoara.

Noi să căutăm în primul rând să atragem tineretul facultăţilor noastre spre terenurile de sport existente, organizând competiţiuni rezervate numai lor, unde să poată lua parte cât mai mulţi şi în care să căutăm a înlătura spiritul aprig al competiţiunii.

Să încercăm acea Joi universitară care repurtează un atât de mare succes la Paris. Să desprindem studenţii cu gustul mişcării în aer liber, să căutăm ca odată cel puţin pe săptămână să-i sustragem printr'o recreaţie fizică, efortului psihic.

Incetul cu încetul se va creia astfel o atmosferă, iar studenţimea, profesorimea ca şi oficialităţile vor recunoaşte marele avantaj al practicei sportive şi terenul va fi deci pregătit pentru introducerea oficială a educaţiei fizice în Universitate sub formele cele mai complecte aşa cum o dorea moţiunea dela Braşov.

CAMOR

In preajma sezonului de sporturi de iarnă

De vorbă cu d. Căpitan C. Angelescu

Deşi se pare că iarna a uitat în anul acesta să consulte calendarul, totuşi, vremea fiind înaintată, probabil că prima fulguială nu va mai întârzia mult. Astfel că sporturile hibernale devin chestiuni de actualitate. In acest domeniu sportiv, se ştie că, printre cei ce acţionează mai intens, sunt în primul rând militarii şi de aceia am crezut nimerit să ne adresăm popularei figuri sportive, d. căpitan C. Angelescu.

Căpitanul Angelescu activează în regimentul 2 artilerie uşoară.

Ajung la destinaţie tocmai când căpitanul Angelescu era în plină instrucţie.

— In flanc câte patru!

Profit de o mică pauză şi îi explic scopul vizitei mele. Cu multă amabilitate, d-sa mă pofteşte în cancelaria regimentului — după un «pe loc repaus».

Căpitanul Angelescu este tipul sportivului de rasă. Inalt, brun, vânjos, întotdeauna bine dispus, unul din cei mai buni bobişti români, respiră numai sănătate şi curaj.

Campion naţional de bobsleigh în anii 1929 şi 1930, a fost învins în 1931 de locotenentul Papană.

In anul acesta şi-a recăpătat titlul.

. . . .

— D-le căpitan, vă rog câteva cuvinte despre activitatea sportivă în armată.

— N'am să vă mai spun banalul dicton al tuturor profesorilor de gimnastică, dar cert este că sportul a devenit tot atât de trebuincios omului ca şi cultura. Din nefericire nu toţi oamenii pricep acest lucru. Regimentul nostru a avut norocul să aibe de comandant pe d. colonel Leoveanu, care înţelegând necesitatea sportului ne-a dat, cu multă bunăvoinţă, tot concursul. Graţie d-sale am înfiinţat „Cercul sportiv al reg. II art. uşoară", care are de preşedinte pe d. lt. colonel Soreanu şi vicepreşedinte pe d. maior Găluşcă, deasemeni oameni de mare acţiune. In cercul nostru se practică bob, skikjoring, săniuţe, nataţie în bazin propriu, etc. Sper că, cu timpul cercul nostru se va manifesta şi în alte sporturi, ajungând, astfel, unul dintre cele mai importante din ţară.

— Ce proecte personale aveţi?

— Ca prim obiectiv am campionatul naţional de bob. După cum ştiţi am fost campion în anii 1929, 30 şi 32. In 1931 am fost învins de Papană. Sunt foarte dornic să mă întâlnesc cu acest valoros adversar în revanşă. In iarna trecută, nefiind la punct cu antrenamentul, a preferat să nu se prezinte, spre a evita un eventual eşec. In anul acesta, cred că disputa dintre noi va fi interesantă.

Apoi probabil că voi lua parte la campionatul dela Insbruck. Acesta va fi debutul meu internaţional. L'aş fi făcut încă dela Olympiada dela Lacke-Placid, dacă Federaţia Română a sporturilor de iarnă ar fi înţeles să ne acorde subvenţia necesară. In anul acesta ne vom procura suma trebuitoare deplasării, prin propiile noastre mijloace. Dorind ca echipa mea să se găsească în cea mai bună formă, am început antrenamentul de cameră pentru uniformizarea bobajului. Antrenamentul pe pistă îl vom începe cu o săptămână înaintea campionatului. In anul acesta concurez cu un bob nou, special comandat după planurile mele. In astfel de condiţiuni, cred că am dreptul să sper în cele mai frumoase rezultate.

— Din cine se compune echipa dv. şi cine vă sunt principalii adversari?

— Echipa mea se compune din lt. Grivincea, lt. Bârsănescu, căp. Limburg, căp. Tăutu, lt. Dinică Popescu, lt. Didiţă Gheorghiu şi plut. Tarabega dela O. N. E. F.

Cel mai de seamă adversar cred că îmi va fi vechiul şi lealul meu rival, Frim. Deasemeni lt. Papană, care este un conducător excelent. N'are însă o echipă corespunzătoare. Ii doresc în anul acesta o alegere mai fericită. Pericolul poate veni şi din partea căp. Petrovici, vechiul internaţional. Adversari primejdioşi mai sunt maiorul Şeicărescu şi maiorul Mihail. Tuturora le doresc succes şi doresc, cu toată sinceritatea, ca victoria să rămână de partea celui mai bun.

— Ce aveţi de spus despre organizaţia campionatelor dela Sinaia?

— Toată lauda pentru d. ing. Ghiţulescu, care îşi dă osteneala să facă pârtiile cât mai bune. Sinaia nu este însă o localitate propice bobului. Din acest punct de vedere Predealul îi este superior. Mai ales dacă s'ar amenaja virajul maiorului Mihail.

Ar fi de dorit ca în anul acesta să se instaleze la campionat cronometrajul electric, care să redea justa valoare a echipelor. Deasemeni e necesar telefonul cu linie dublă.

*

Am strâns mâna căpitanului Angelescu, mulţumindu-i şi urându-i succes deplin.

Pe tot timpul sezonului de iarnă — pentru a putea avea absolut toate ştirile din ţară şi străinătate — «GAZETA SPORTURILOR» va apare atât Luni cât şi Vineri la ora 4 d. a.

Terenurile O. N. E. F. din nou în discuţia Parlamentului

Acţiunea nedreaptă a deputatului lupist I. Leon. D. Voicu Niţescu, ministrul agriculturei, s'a declarat partizan convins al sportului şi necesităţii menţinerii acestor terenuri

Cuvinte despre sport şi educaţie fizică s'au pronunţat foarte puţine sub cupola Parlamentului. De câte ori s'au pronunţat, noi ne-am făcut datoria de a le reproduce, fie că exprimau o teză favorabilă fie una contrarie subiectului preocupărilor noastre cotidiene. Prilejurile au fost atât de rare, încât trebue să recunoască şi cetitorii noştri că n'au avut prilej să ia prea des cunoştinţă de preocupările sportive ale mandatarilor votului obştesc.

Săptămâna trecută însă, colegului nostru George Fulga i-a fost dat să consemneze în aceste coloane o discuţie din Camera deputaţilor gravitând în jurul sportului şi educaţiei fizice. Era vorba, după cum se ştie, de intervenţia deputatului lupist I. Leon, care cerea să se împroprietărească foştii voluntari pe terenurile pe cari le are O. N. E. F.-ul în toată ţara. Cererea deputatului Leon, formulată în termeni vehemenţi, cuprindea o seamă de aluzii răutăcioase la adresa sportului românesc. Camera a aplaudat peroraţia patriotică a tânărului deputat şi a trecut la alte subiecte, mai interesante decât acela cu privire la inutilitatea terenurilor O. N. E. F.

RELUAREA DISCUŢIEI

Perseverenţa specifică a deputatului asportiv, ne-a hotărât să urmărim îndeaproape desbaterile parlamentare, pentru a cunoaşte cu o clipă mai de vreme soluţia ce urma să primească problema ridicată de d. Leon. Şi aceasta, cu atât mai mult cu cât ştiam că adepţii politici ai doctorului Lupu nu înţeleg să înceapă o acţiune şi să rămână cu ea la mijlocul drumului.

Nu ne-a fost dat să aşteptăm prea mult, pentrucă in şedinţa de Joi, între două banale comunicări, deputatul Leon profitând de prezenţa pe banca ministerială a d-lui Voicu Niţescu, a reluat chestiunea în termeni şi mai violenţi ca prima oară, şi a cerut să se facă dreptate foştilor voluntari, cerând împroprietărirea lor pe terenurile O. N. E. F.-ului. Acolo a afirmat d. Leon, voluntarii vor face de dimineaţă până seara sport cu coasa şi cu sapa, iar pentru joaca copiilor să fie destinate alte locuri.

O INTERVENŢIE FERICITA A MINISTRULUI AGRICULTURII

D. Voicu Niţescu, un om pentru care realitatea nu poate fi diformată de flori de stil şi oratorie eftină, a răspuns imediat d-lui Leon, punând lucrurile la punct. D-sa a spus în esenţă:

«Sportul este o mişcare sănătoasă a tineretului nostru. Terenurile destinate O. N. E. F.-ului au un ţel bine determinat şi nu pot fi utilizate pentru alte scopuri. De altfel, ele aparţin acestei instituţii pe baza legii de reformă agrară, astfel că nimeni nu se poate atinge de ele. Pentru voluntari se vor găsi alte terenuri, dintre acelea rămase în rezerva statului»

D. Leon n'a fost mulţumit de răspunsul d-lui ministru al agriculturii şi a promis că va reveni cu alt prilej.

Ceeace înseamnează că existenţa terenurilor de sport ale O. N. E. F.-ului va fi din nou — foarte curând — în discuţia Camerii, în urma unei interpelări a d-lui deputat Leon.

O ATITUDINE CURIOASA

Interesant în toată această acţiune nedreaptă pornită contra unei instituţii de valoarea O. N. E. F.-ului, este însă atitudinea unor anumiţi factori din parlament cari ar fi trebuit să protesteze contra afirmaţiilor nejuste ale unui deputat ne la curent cu adevărata situaţie.

Şi în fruntea acestora este însuşi d. dr. Lupu... şeful politic al d-lui Leon. Intr'adevăr, d. dr. Lupu, un mare admirator al sportului şi educaţiei fizice, este unul dintre aceia cari îi cunosc foloasele din experienţă proprie. Vigoarea sa atât de invidiată de adversarii săi politici, d. dr. Lupu o datorează unei practici îndelungate a educaţiei fizice şi ceeace este mai interesant, a unei practici făcută chiar... la O. N. E. F.

Cine n'a văzut pe bătăiosul bărbat politic făcând educaţie fizică la 7 dimineaţa pe pista O. N. E. F.-ului în compania colonelului Lascăr? Cine nu l-a auzit pe doctorul Lupu echipat în tricou şi chiloţi preamărind foloasele neînchipuite ale sportului în aer liber?

Şi cu toate acestea, şeful deputatului Leon a ascultat impasibil afirmaţiile răutăcioase la adresa sportului pe care le făcea acesta de la tribuna Camerii.

Curiozitatea politicei româneşti a vrut să se realizeze şi această minune...

LA CE SERVESC ACTUALMENTE ACESTE TERENURI

Pentru cetitorii cari nu cunosc exact chestiunea terenurilor sportive ale O. N. E. F.-ului, vom da mai la vale câteva lămuriri:

Când, s'a votat, în 1921, legea agrară, s'au rezervat la dispoziţia O. N. E. F.-ului terenuri de câte 3—4 hectare în fiecare comună în vederea preregimentării, acţiune ce urma să fie întreprinsă de instituţia condusă de d. colonel Virgil Bădulescu. Imprejurările de mai târziu au împiedicat realizarea acestui deziderat aşa că — pentru moment — terenurile au rămas fără întrebuinţare sportivă, dar au fost arendate prin consilieratele agricole, sătenilor cari le fructifică. Iar O. N. E. F.-ul, rămas fără nici o subvenţie din partea statului, realizează opera sa folositoare, din beneficiile pe cari i le produc aceste terenuri arendate.

Iată situaţia actuală a terenurilor O. N. E. F.-ului, pe care deputatul Leon le vrea cedate foştilor voluntari...

Săptămâna

Cupa de iarnă a fost amânată pentru la anul. Cel puţin aşa ni s'a comunicat din rândurile acelora cari au agitat ideia competiţiei hibernale şi cari au pus-o până una alta la frigorifer în vederea căldurilor ce se anunţă... Şi trebue să recunoaştem că bine au făcut, pentru că deşi suntem în ajun de Bobotează, nu se pomeneşte nici de iarnă şi cu atât mai puţin de frig şi zăpadă. Fără aceste mici înflorituri de decor, ce rost ar mai fi avut competiţia azi ratată? Football de vară am avut atâta de li s'a făcut lehamite spectatorilor aşa că o prelungire pe uscat a unui sezon încărcat cu evenimente de tot soiul, n'ar fi făcut altceva decât să procure insomnii unei categorii speciale de oameni, senzibilizaţi într'atât, încât sunt gata să leşine imediat ce aud pronunţându-se perechea de cuvinte englezeşti; s'a realizat aşa dar, prin această renunţare temporară la proectata cupă de iarnă, un dublu scop: 1) s'a evitat spectatorilor ahtiaţi după football escapade neplăcute prin noroi şi ploaie şi 2) s'a asigurat pentru o bună bucată de vreme somnul liniştit şi fără vedenii, categoriei de oameni senzibilizaţi de hărţuelile cotidiane. Scopul umanitar al sportului a fost după cum se vede atins de data aceasta mai bine ca ori când. Toată lumea trebue să fie aşa dar mulţumită. Şi chiar aceia dintre competitorii in spe ai cupei, cari nu se înţelegeau la un moment dat din preţ. Până la anul au tot timpul să cadă la învoială, şi — poate — să nimerească şi un sezon care să justifice nobila intenţie şi... denumirea cupei.

Noi le-o dorim din toată inima, ca unii cari am fost martori neputincioşi la frământările lor de zi la zi şi le-o doresc desigur şi spectatorii, cari au ajuns să n'aibe unde să-şi cheltuiască banul pus deoparte pentru sport.

Căci Capitala noastră sportivă, modernizată după ultimul jurnal dela Paris, a ajuns în ipostaza negustorului cu «nu mă năvăliţi că dau cu ciomagul». Se omoară lumea după sport şi nimeni nu este în stare să-i dea măcar speranţe. Am atins o perioadă de deflaţie sportivă, caracterizată plastic prin sistarea activităţii patinoarului artificial... până la Sf. Aşteaptă, adică până la îngheţul general.

Trebue să recunoaştem însă că în sărăcia lucie a sportului bucureştean, isprăvile boxeurilor noştri peste hotare vin la ţanc pentru a evita pieirea prin inaniţie. Că înfrângerile alternează cu victoriile şi că primele sunt mai numeroase decât celelalte, lucrul este explicabil, mai ales dacă se ţine în seamă şi faptul că printre reprezentanţii noştri în apus se numără şi Spakow, obişnuit ca vaca blândă să răstoarne doniţa cu propriul lapte după ce a fost mulsă... Tocmai când reîncepuse basmul cu titlul european, reprezentantul nostru la Berlin a vărsat doniţa... şi a făcut leoarcă pe reprezentanţii săi... la Bucureşti, în virtutea unui principiu fizic bine cunoscut.

Sâmbăta viitoare, povestea reîncepe în manejul circului Kludsky.

Se va umple sau nu doniţa? Sau se va împrăştia şi bruma de lapte ce a mai rămas după isprava dela Berlin?

Aceasta-i problema...

L. ROŞIANU

Spakow a fost învins de Hower?

Ce ne declară Spakow. O scrisoare a lui Lucian Popescu

După cum am anunţat la timp, Joi seara s'a disputat la Sport Palast, din Berlin, matchul dintre campionul României, Moţi Spakow şi germanul Hower, un greu de reală valoare, în care pugilismul german pune multă nădejde.

După 8 reprize, aprig disputate, juriul a declarat învingător pe german.

E în tradiţia noastră de a nu suspecta deciziile juriului.

In cazul de faţă ne vedem obligaţi la formale rezerve.

Pentru a informa cât mai complect pe cetitorii noştri, am cerut lui Popescu Lucian, care a asistat la match, să ne comunice impresiile sale. Fostul campion ne-a trimis, prin Spakow, care s'a înapoiat Duminecă seara în capitală, rândurile de mai jos, din care rezultă clar că boxeurul român a fost desavantajat.

Opinia lui Lucian Popescu

Berlin, 9 Decembrie, ora 12 noaptea. — Matchul Spakow—Hower s'a disputat astă seară la Palatul Sporturilor din Berlin, în faţa a circa 5000 persoane.

Vedeta seratei, Neusel—Schönrat nu avusese darul să atragă prea mult publicul care nu prea este favorabil lui Neusel, ridicat în matchurile disputate la Paris. Publicul ar fi dorit să vadă pe Neusel bătut şi pentru că gustul nu i-a fost îndeplinit, bietul Neusel a fost fluerat.

Schoenrath a abandonat la repriza opta din cauza unei răniri, după ce a făcut un match foarte curagios şi a izbutit chiar să ia adesea iniţiativa. In general însă, Neusel a fost mult mai bun. De aceea spectatorii l-au... fluerat.

Spakow şi Hower s'au urcat pe ring în mijlocul unui vacarm infernal. Nici nu s'au auzit recomandările speakerului, care anunţă că Spakow boxează la 81 kgr., iar rivalul său la 85.

Matchul a fost de o factură mult mai clasică decât vedeta, aceasta datorită technicei lui Spakow, care şi-a dominat adversarul în mai toate compartimentele matchului. El a câştigat 4 reprize dintre cari a treia şi a şeasea în mod cu totul categoric, a pierdut două şi a făcut joc egal în alte două. Pentru aceasta nu i s'a dat nici măcar match nul.

Nu este mai puţin adevărat însă că Hower este un om de mare clasă. Mai are însă mult de profitat şi foarte curând se va găsi pe primul plan, printre greii din Europa.

Iată cum s'a desfăşurat matchul:

REPRIZA PRIMA

Spakow trece primul la atac şi cu o lovitură de stânga crochetată la faţă dezechilibrează pe Hower, care revine însă imediat. Hower se arată foarte periculos. El deschide arcada lui Spakow. Round egal.

REPRIZA DOUA

Ambii atacă în forţă, clinch-uri repetate în cari se dau nenumărate lovituri la ceafă din ambele părţi. Spakow primeşte o stângă tare dar răspunde imediat la atac. Hower ţine, Spakow se supără şi reface terenul. Egalitate.

REPRIZA TREIA

Spakow intră din nou în acţiune şi în urma unui stâng-drept Hower este grogy. Spakow se arată a fi în mare formă şi câştigă de departe repriza.

REPRIZA PATRA

Spakow atacă primul, dar eşuează o dreaptă, rămânând astfel deschis, Hower profită şi plasează câteva lovituri groaznice care au darul să-l pună în dificultate pe Moţi. Mănuşa lui Hower se rupe şi trebue schimbată. Moţi recuperează, dar pierde repriza. Juriul avertizează pe Spakov.

REPRIZA CINCEA

Moţi iute ca un boxeur din categoria pană, atacă incontinuu. Hower contrează periculos. Spakow eschivează şi prinde de viteză pe Hower. Avantaj mic pentru Spakow.

REPRIZA ŞASEA

Moţi domină de departe pe Hower, pisând cu nenumărate stângi. Totuşi germanul este foarte periculos. Avantaj Spakow.

REPRIZA ŞAPTEA

Hower trece la atac plasând o frumoasă dreaptă. Spakow ripostă curagios dar pierde repriza.

ULTIMA REPRIZA

Spakow atacă în forcing şi domină de departe. Hower eşuează o dreaptă, iar Moţi plasează mai multe lovituri la corp, câştigând şi această repriză.

Juriul declară pe Hower învingător la puncte.

Ce declară Spakow

Am văzut pe Moţi Spakow, imediat după sosire şi i-am cerut câteva impresii asupra partidei susţinută de el în Capitala Germaniei.

«Am impresia că am fost nedreptăţit de juriu. Nu pot şti precis ce avantaj am avut la sfârşitul matchului şi, nici câte reprize, din cele 8 ale disputei, au fost câştigate de mine. Pot spune însă sigur că victoria putea să-mi fie atribuită. Un verdict de egalitate ar fi fost în orice caz mult mai potrivit.

(Continuarea în pag. II-a)

Decce se înalţă Piccard?

Ce îl face să tot sboare
Ziua, noaptea, în tot anul?
Mi se pare că-l descopăr
Şi că i-am simţit tot planul.
E sportiv! Şi un spectacol
Il atrage, îl desfată
Şi se urcă 'n stratosferă
Ca să vadă tot deodată
Vrea să vadă dintr'odată
La Paris pe Johnson — Thil,
Şi un match între campionii
Din Doftana şi Mizil.
Vrea să vadă, când boxează
Nelu înjurând de mamă,
Pe Săvescu lângă poştă
Aşteptând o telegramă.
Cum în timp ce Moţi plânge
La Berlin ca o mireasă,
Marcu'n sală demonstrează
C'a fost lovitură joasă.
Când Lucian, o telegramă
Ne trimite la iuţeală,
Vrea să vadă Bucureştiul
Cum exclamă: bărbiereală!
Poate chiar că urmăreşte,
De se urcă sus aşa,
Să se uite'n cap la sportsmeni
Dacă au în el ceva.
Poate vrea de sus din boltă
Imbrăcată'n nostalgie
Să privească-un match de football
Fără pic de prăfărie.
Poate s'a urcat acolo
Printre nori şi constelaţii
Fiindcă s'a mâniat prea tare
Pe-oficiali şi federaţii.
Dacă e aşa, Piccarde,
Ia-mă şi pe mine sus,
Şi 'ntovărăşit de tine,
Să le spun ce am de spus.

A. NOL.